

HÀ NỘI 36 PHỐ TÀU

TRẦN PHONG

Ai bước chân về nước cũng cảm thấy như lạc vào một thuộc địa của Tàu . Ba tay trường kỳ “phản động”ngồi tán gẫu trong một quán cóc bên Hồ Tây, gồm nhà phản biện lão thành Ba Đê, nhà báo chui Tam Dương và blogger Đả Cầu. Cụ Ba Đê đã ngà ngà bia bọt:

- Hai chú mày dạo này ăn uống ở đâu mà xanh xao vàng vọt quá vậy?

Tam Dương: Cơm hàng cháo chợ ăn vào không ra Nhị Tỳ cũng vào nhà thương , cơm , bún, bánh phở không trộn ni-lông cũng pha bột nổi Tàu , thịt heo, thịt gà không thiu thối từ biên giới chuồn vào thì cũng là heo, gà nuôi bằng thực phẩm trộn chất kích thích tăng trưởng của Tàu.

Đả Cầu: Thằng Tàu chơi mình trắng trợn mà dân mình vẫn vô tư ăn quả lừa của nó, hết trò ốc bươu vàng, rẽ quế, móng trâu, tới rẽ hồ tiêu , phá nát nông nghiệp ta, rồi đem hàng độc, hàng dỏm , giá bèo đổ vào khiến kỹ nghệ sản xuất Việt Nam chết như cá mắc cạn. Hết thuốc chữa rồi . Đất nước ta ra ngô gạo đồ Tàu mà chẳng có quan lớn quan nhỏ nào lên tiếng, dân không ưa hàng Tàu cũng phải nhắm mắt mua, người bán không buôn hàng Tàu thì chỉ có nước dẹp tiệm.

Tam Dương: Sao người dân không bảo nhau tẩy chay hàng Tàu?

Ba Đê: Chú mày ngây thơ hơn cả những tay tin Đảng. Hàng mình sản xuất phải nhập nguyên liệu với giá trời ơi đất hời của nó thì làm sao mà cạnh tranh nổi.. Hàng của nó vừa rẻ mẫu mã lại bắt mắt nên ăn đứt hàng ta. Mà mua hàng dán nhãn Việt Nam cũng chưa chắc là hàng ta sản xuất. Cô bé Phương Uyên hô hào tẩy chay hàng Tàu bị bỏ bóp ngay đấy. Anh có ngon thì đứng lên hô hào không chơi hàng Tàu đi.

Am Dương: Thế các quan Đô và đại gia ăn gì, mặc gì mà bình chân như vại vậy ?

Đả Cầu: Họ tự nuôi heo, nuôi gà ,tự trồng rau để ăn còn hàng hóa thì chơi toàn hàng Tây hàng Mỹ tự nhập cảng,nên họ vững như bàn thạch, chỉ có dân nghèo mới mắc cái eo Tàu.

Ba Đê: Đất nước XHCN cái chó gì chả giả, đến “bác Hồ” còn giả nữa là hàng hóa.

Tam Dương: Cụ có nghĩ Hồ Chí Minh là Hồ Tập Chương , người Đài Loan , do Tàu nó gài vào không?

Ba Đê: Ai nói cũng có lý cả. Những người không tin Hồ Chí Minh là người Tàu thì lập luận rằng “bác là Ba Tàu thì những người chung quanh bác phải biết chứ”

Đả Cầu: Nhưng những người ở cạnh ông Hồ sau này có mấy ai nhìn thấy Nguyễn Ái Quốc đâu mà so sánh. Vả lại có biết cũng không dám hớ môi.

Tam Dương: Nếu ông Hồ là người Việt thì ta cũng có cái nhục là người Việt tại sao lại đối xử tàn nhẫn với đồng bào như vậy. Đâu tổ giết oan hàng chục vạn người mà chỉ nhờ vài giọt nước mắt, sai công an

giết cả người đầu gối tay ấp và là mẹ của con mình. Ông là người Việt mà khi sắp từ giã cuộc đời lại đòi cô y tá Tàu hát cho mình nghe một bài dân ca Tàu, thế thì “Ái Quốc” chỗ nào.

Đã Cầu: Nhưng nếu ông là anh Ba Tàu thì càng nhục hơn vì cả nước từ đời ông cha phải gọi anh Ba Tàu là bác, là cha già dân tộc

Ba tay “phản động” đang ngẫu hứng “nát bàn” thì mấy tay công an giả dạng côn đồ bước vào, thế là tắt đài “phản động”

